

MEMO

Aan: Gemeente Ouder-Amstel; Michiel de Lange en Elizabeth van den Kerkhoff
Van: Wieringa Advocaten; Silvan Boer en Nicky Loekemeijer
d.d.: 11 november 2019
Inzake: 40266 Gemeente Ouder-Amstel/bestemmingsplan Middenweg

Gevraagd is te adviseren met betrekking tot het bestemmingsplan voor het project aan de Middenweg. De vraag is gesteld of dit project, waarbij het bestemmingsplan de bouw van 19 woningen mogelijk maakt op de locatie van een oud industrieterreintje, als stedelijk ontwikkelingsproject kan worden aangemerkt waardoor een (vormvrije) m.e.r.-beoordeling zal moeten worden opgesteld en een m.e.r.-beoordelingsbesluit moet worden genomen. Indien dat het geval is, is de vraag waaraan een vormvrije m.e.r.-beoordeling en een m.e.r.-beoordelingsbesluit moeten voldoen.

Achtergrond

Het bestemmingsplan 'Middenweg – Ouderkerk aan de Amstel' betreft een postzegelbestemmingsplan dat specifiek de bouw van 19 woningen op de locatie van een voormalig auto- en garagebedrijf mogelijk maakt. Op grond van het huidige bestemmingsplan is deze bouw van 19 woningen niet mogelijk. Na overleg met de projectontwikkelaar en de wethouder is besloten bij vaststelling van het bestemmingsplan te willen voldoen aan de wettelijke criteria voor een vormvrije m.e.r.-beoordeling en een m.e.r.-beoordelingsbesluit, ongeacht onze inschatting of sprake is van een stedelijk ontwikkelingsproject.

Juridisch kader

Artikel 7.2, eerste lid, onder a van de Wet milieubeheer (Wm) bepaalt dat in het Besluit milieueffectrapportage (Besluit m.e.r.) de activiteiten worden aangewezen ten aanzien waarvan een milieueffectrapportage (MER) moet worden opgesteld. Artikel 2, eerste lid, van het Besluit m.e.r. bepaalt dat de activiteiten genoemd in onderdeel C van de bijlage als m.e.r.-plichtige activiteiten moeten worden aangemerkt. Het bestemmingsplan voor de bouw van de 19 woningen aan de Middenweg in Ouderkerk aan de Amstel komt niet voor in onderdeel C van het Besluit m.e.r. waardoor van een m.e.r.-plicht geen sprake is.

De m.e.r.-beoordelingsplicht is neergelegd in artikel 7.2, eerste lid onder b van de Wm, inhoudende dat in het Besluit m.e.r. de activiteiten worden aangewezen ten aanzien waarvan het bevoegd gezag moet beoordelen of zij belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kunnen hebben. Artikel 2, tweede lid, van het Besluit m.e.r. bepaalt dat de activiteiten genoemd in onderdeel D van de bijlage als m.e.r.-beoordelingsplichtige activiteiten moeten worden aangemerkt.

Het project aan de Middenweg in Ouder-Amstel zou onder de categorie 'stedelijk ontwikkelingsproject' kunnen vallen (waarover later meer), als genoemd in onderdeel D, categorie 11.2, inhoudende de aanleg, wijziging of uitbreiding van een stedelijk ontwikkelingsproject met inbegrip van de bouw van winkelcentra of parkeerterreinen. Volgens kolom 2 is vereist dat de activiteit betrekking heeft op:

1. een oppervlakte van 100 hectare of meer,

2. een aaneengesloten gebied en 2000 of meer woningen omvat, of
3. een bedrijfsvloeroppervlakte van 200.000 m² of meer.

In kolom 4 is bij deze categorie de vaststelling van het bestemmingsplan aangewezen als besluit waarvoor de m.e.r.-beoordelingsplicht geldt. In het geval dat de genoemde drempelwaarden uit kolom 2 niet worden overschreden, geldt ingevolge artikel 2, vijfde lid, onder b, van het Besluit m.e.r. een plicht tot het opstellen van een vormvrije m.e.r.-beoordeling. Daarbij dient op grond van de criteria als bedoeld in bijlage III bij Richtlijn 2011/92/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (hierna: m.e.r.-richtlijn), te worden beoordeeld of kan worden uitgesloten dat de activiteit belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben. Indien in het kader van de vormvrije m.e.r.-beoordeling overeenkomstig artikel 2, vijfde lid, onder b, van het Besluit m.e.r. niet kan worden uitgesloten dat de voorziene ontwikkeling belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben, dient vervolgens de m.e.r.-beoordeling als bedoeld in artikel 2, vijfde lid, onder a, van het Besluit m.e.r. te worden verricht, tenzij al direct wordt besloten om een milieueffectrapport op te stellen.

Ter implementatie van de Wijzigingsrichtlijn m.e.r. is per 7 juli 2017 het Besluit m.e.r. gewijzigd in werking getreden, waardoor een nieuwe procedure voor de vormvrije m.e.r.-beoordeling geldt. Het bevoegd gezag is verplicht de artikelen 7.16, 7.17, eerste tot en met vierde lid, 7.18, 7.19, eerste en tweede lid en 7.20a van de Wm toe te passen. Op grond hiervan is het bevoegd gezag verplicht om een beslissing te nemen omtrent de vraag of bij de voorbereiding van het betrokken besluit voor de activiteit, vanwege de belangrijke nadelige gevolgen die zij voor het milieu kan hebben, een milieueffectrapport moet worden gemaakt. Deze beslissing wordt een m.e.r.-beoordelingsbesluit genoemd.

Uit de uitspraak van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (Afdeling) van 9 juli 2019 ([ECLI:NL:RVS:2019:2298](#)) blijkt dat het bovengenoemde ook van toepassing is op bestemmingsplannen. De Afdeling overweegt in r.o. 6:

"In dit verband wijst de Afdeling erop dat paragraaf 7.6 van de Wet milieubeheer ook voor bestemmingsplannen geldt. Aan de wijziging van paragraaf 7.6 van de Wet milieubeheer en artikel 2, vijfde lid, van het Besluit m.e.r. ligt immers de Richtlijn 2014/52/EU van het Europees Parlement en de Raad van 16 april 2014 tot wijziging van de m.e.r.-richtlijn ten grondslag. In het licht van de gewijzigde m.e.r.-richtlijn is naar het oordeel van de Afdeling buiten twijfel dat de gewijzigde regeling in paragraaf 7.6 van de Wet milieubeheer ook betrekking heeft op ambtshalve te nemen besluiten."

Artikel 7.19, eerste lid van de Wm bepaalt dat indien het bevoegd gezag degene is die een activiteit waarvoor een vormvrije m.e.r.-beoordelingsplicht geldt wil ondernemen, het in een zo vroeg mogelijk stadium voor de voorbereiding van het besluit een beoordelingsbesluit neemt. Lid 2 vermeldt vervolgens dat onder een zo vroeg mogelijk stadium wordt verstaan het stadium voorafgaand aan de terinzagelegging van het ontwerp-besluit.

Vervolgens wordt de vormvrije m.e.r.-beoordeling en de beslissing die het bevoegd gezag daarover heeft genomen opgenomen in de toelichting op het (ontwerp)bestemmingsplan. Via de zienswijzeprocedure is dan ook inspraak mogelijk op de vormvrije m.e.r.-beoordeling en het beoordelingsbesluit.

Stedelijk ontwikkelingsproject

De vraag die gelet op het voorgaande moet worden beantwoord, is of de realisatie van het (beoogde programma binnen) ABPZ op zichzelf beschouwd moet worden aangemerkt als een 'stedelijk ontwikkelingsproject' in de zin van het Besluit m.e.r. Alleen in dit geval zou een (vormvrije) m.e.r.-beoordeling en een beoordelingsbesluit verplicht zijn. Het begrip stedelijk ontwikkelingsproject is niet in regelgeving gedefinieerd: uit de parlementaire geschiedenis volgt dat 'wat «stedelijke ontwikkeling» inhoudt van regio tot regio [kan] verschillen'.

Aan een "urban development project" (stedelijk ontwikkelingsproject) komt volgens de Europese Commissie in lijn met de strekking van de m.e.r.-richtlijn derhalve een ruime betekenis toe. In de nota van toelichting bij het Besluit-m.e.r. wordt het begrip stedelijk ontwikkelingsproject (de vertaling van "urban development project") in lijn met de M.e.r.-richtlijn ruim uitgelegd, namelijk als bouwprojecten zoals woningen, parkeerterreinen, bioscopen, theaters, sportcentra, kantoorgebouwen of een combinatie daarvan, waaronder ook (ontwikkelingen in) dorpen kunnen vallen. Gevolg van deze brede uitleg is dat het van regio tot regio kan verschillen wat een stedelijk ontwikkelingsproject is (Gst. 2018/3).

De Afdeling legt artikel 2, onderdeel A, van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage niet zo uit dat iedere mogelijk gemaakte wijziging van een stedelijke ontwikkeling, hoe ondergeschikt ook, moet worden aangemerkt als een wijziging van een stedelijk ontwikkelingsproject als bedoeld in kolom I, van categorie 11.2, onderdeel D, van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage en artikel 2 onderdeel A van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage. Uit vaste jurisprudentie van de Afdeling (zie bijvoorbeeld r.o. 13.4 van de uitspraak van ([ECLI:NL:RVS:2017:694](#))) volgt dat bij de te maken belangenafweging door het bevoegd gezag voor de beantwoording van de vraag of sprake is van een stedelijk ontwikkelingsproject als bedoeld in het Besluit m.e.r., naast milieugevolgen ook belangen van het behouden en herstellen van een uit ruimtelijk oogpunt goed woon-, werk- en ondernemersklimaat een rol spelen. Het al dan niet zijn van een stedelijk ontwikkelingsproject is dan ook niet afhankelijk van het antwoord op de vraag of per saldo aanzienlijke negatieve gevolgen voor het milieu kunnen ontstaan, maar hangt steeds af van de concrete omstandigheden van het geval. Deze omstandigheden houden onder meer verband met de aard en de omvang van de voorziene (wijziging van de) stedelijke ontwikkeling, zoals een eventuele toename van het bebouwde oppervlak, de mate van functiewijziging, de ligging van de locatie ten opzichte van de omgeving en de omvang van de wijziging. De enkele omstandigheid dat een voorziene activiteit reeds onder het voorheen geldende bestemmingsplan was toegestaan, maakt niet dat die activiteit reeds om die reden geen stedelijk ontwikkelingsproject kan zijn.

In de uitspraak van 15 maart 2017 ([ECLI:NL:RVS:2017:694](#)) oordeelde de Afdeling dat de herontwikkeling van een perceel met drie bedrijfsgebouwen tot een bouwmarkt werd aangemerkt als stedelijk ontwikkelingsproject:

"Het bestemmingsplan voorziet in de herontwikkeling van een perceel op een bestaand bedrijventerrein waarop thans drie bedrijfsgebouwen staan, omringd door parkeerplaatsen. Met inachtneming daarvan en de omstandigheid dat wordt voorzien in een bouwmarkt met een tuincentrum en drive-in met een gezamenlijk bvo van 20.215 m², stelt Praxis naar het oordeel van de Afdeling terecht dat wordt voorzien in een wijziging van een stedelijk ontwikkelingsproject als bedoeld in kolom I van categorie 11.2, onderdeel D, van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage."

In de uitspraak van 12 juni 2019 ([ECLI:NL:RVS:2019:1879](#)) oordeelt de Afdeling met betrekking tot de bouw van twee woningen dat dit niet als stedelijk ontwikkelingsproject moet worden aangemerkt:

"Naar het oordeel van de Afdeling kan hetgeen in het plan is voorzien, gelet op de aard en omvang, niet worden aangemerkt als een stedelijk ontwikkelingsproject. Weliswaar verandert het gebruik van het perceel door de realisatie van onder andere twee eengezinswoningen, maar dat betekent niet dat hetgeen waarin het plan voorziet moet worden aangemerkt als een stedelijk ontwikkelingsproject als bedoeld in kolom 1 van categorie 11.2 van onderdeel D van de bijlage bij het Besluit milieueffectrapportage. Daarbij is van belang dat het ruimtebeslag van de voorziene bebouwing beperkt is en dat de voorziene ontwikkeling gepaard gaat met een beperkte bebouwing op het perceel."

In een andere uitspraak van de Afdeling van 7 augustus 2019 ([ECLI:NL:RVS:2019:2704](#)) ging het om een bestemmingsplan waarmee 22 woningen mogelijk werden gemaakt. De raad had in dit geval helemaal geen aandacht besteed aan de mogelijkheid dat sprake kon zijn van een stedelijk ontwikkelingsproject. De Afdeling overweegt in r.o. 8.4 het volgende:

"Voor het geval de raad een nieuw besluit wil nemen om de voorziene woonwijk ter plaatse planologisch mogelijk te maken, hecht de Afdeling er ten overvloede aan op te merken dat het aanbeveling verdient dat de raad daarbij aandacht besteedt aan de onderbouwde stelling van Van den Broek vof dat deze woonwijk is aan te merken als een stedelijk ontwikkelingsproject zoals opgenomen in kolom II van categorie 11.2, onderdeel D, van het Besluit m.e.r. en aan hetgeen in het deskundigenbericht is vermeld over te onderzoeken effecten."

Het is niet uit de uitspraak af te leiden of de Afdeling het nu met de appellant eens is dat de bouw van de woningen als stedelijk ontwikkelingsproject kan worden aangemerkt, maar het wordt ook niet uitgesloten.

In dit geval is sprake van de ontwikkeling van 19 woningen op een terrein waarop voorheen een auto- en garagebedrijf was gevestigd. Het betreft dus een gehele functiewijziging. Het betreft verder een gebouwd gebied, omringende bebouwing bestaat (met name) uit woningen. Het project betreft geen of een kleine toename van het bebouwd gebied (voor zover wij kunnen zien). Wel zal het bestaande pand worden gesloopt waarna de nieuwe woningen zullen worden gebouwd. Het project bevat dus zowel kenmerken die pleiten voor de classificering als stedelijk ontwikkelingsproject als kenmerken die daar niet voor pleiten.

Gezien de jurisprudentie van de Afdeling is het dus niet volledig uit te sluiten dat het project een stedelijk ontwikkelingsproject is. Naar onze mening zijn er ook goede argumenten om te onderbouwen dat in dit geval geen sprake is van een stedelijk ontwikkelingsproject. Het is echter een keuze van het college c.q. de raad om zekerheidshalve toch een vormvrije m.e.r.-beoordeling op te laten stellen en een m.e.r.-beoordelingsbesluit te nemen (de toelichting van het bestemmingsplan bevat echter al zo een besluit, zie verderop in deze notitie. Het besluit dient echter nader te worden gemotiveerd). Wij hebben begrepen dat inmiddels voor het laatste is gekozen. De rest van de notitie bespreekt daarom het scenario dat wel een vormvrije m.e.r.-beoordeling en een m.e.r.-beoordelingsbesluit worden opgesteld.

Bestemmingsplan 'Middenweg – Ouderkerk aan de Amstel'

In de toelichting op het ontwerpbestemmingsplan Middenweg – Ouderkerk aan de Amstel is met betrekking tot de vormvrije m.e.r.-beoordeling het volgende opgenomen:

"4.12.1 Algemeen

Op 1 april 2011 is het (gewijzigde) Besluit m.e.r. in werking getreden. Een belangrijke wijziging betreft het indicatief maken van de drempelwaarden in onderdeel D (betreft de m.e.r.-beoordeling) van de bijlage bij het Besluit m.e.r.

Concreet betekent dit dat, ook wanneer ontwikkelingen onder de in lijst D opgenomen drempelwaarden blijven, het bevoegd gezag zich er nog steeds van moet vergewissen of activiteiten geen aanzienlijke milieugevolgen kunnen hebben, de zogenaamde 'vergewisplicht'. Daarbij zijn in het bijzonder de omstandigheden als bedoeld in bijlage III van de EU-richtlijn van belang. Deze omstandigheden betreffen onder andere de kenmerken van de potentiële effecten en cumulatie.

Op grond van artikel 3:46 van de Algemene wet bestuursrecht moet het bevoegd gezag zijn eventuele keuze om géén m.e.r.-beoordeling uit te voeren voor een activiteit die beneden de drempelwaarde valt, motiveren in de overwegingen van het moederbesluit. Voor deze toets wordt de term vormvrije m.e.r.-beoordeling gehanteerd. Op basis van de vormvrije m.e.r. blijkt of al dan niet een m.e.r. of m.e.r.-beoordeling noodzakelijk is.

4.12.2 Onderzoek

Het planvoornemen blijft onder de drempelwaarden die zijn opgenomen in het Besluit m.e.r. Uit de verrichte milieuvondertzoeken blijkt voorts dat het planvoornemen geen (significante) negatieve effecten op de omgeving legt.

4.12.3 Conclusie

Voor het planvoornemen hoeft derhalve geen m.e.r.-(beoordelings)procedure te worden doorlopen."

In de toelichting op het ontwerpbestemmingsplan is dus reeds een m.e.r.-beoordelingsbeslissing opgenomen. De vraag is of dit voldoet aan de eisen die de wet daaraan stelt. In de uitspraak van de Afdeling van 9 juli 2019 2019 ([ECLI:NL:RVS:2019:2298](#)) wordt in r.o. 9 geoordeeld:

"Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen in haar uitspraak van 24 december 2014, ECLI:NL:RVS:2014:4648, overweging 20.4, dient de raad zijn standpunt dat een activiteit die beneden de voor de m.e.r.-beoordeling gedefinieerde drempel valt daadwerkelijk geen belangrijke nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben, deugdelijk te motiveren. Daarbij is een enkele verwijzing naar de verrichte sectorale onderzoeken niet voldoende. Dit volgt ook uit de uitspraak van de Afdeling van 3 oktober 2018, ECLI:NL:RVS:2018:3201, overweging 6.4, waarin is overwogen dat het bevoegd gezag een integrale beoordeling van de mogelijke nadelige milieugevolgen van het project dient te verrichten. Een dergelijke integrale beoordeling is niet aan de orde indien slechts wordt verwezen naar uitgevoerde sectorale onderzoeken naar de mogelijke milieugevolgen, zo heeft de Afdeling overwogen. Bij de integrale beoordeling van de mogelijke nadelige gevolgen van het project voor het milieu dient rekening te worden gehouden met de relevante criteria van bijlage III bij de m.e.r.-richtlijn. In de motivering van het m.e.r.-beoordelingsbesluit dient het bevoegd

gezag ook te verwijzen naar deze relevante criteria, zo vereist paragraaf 7.6 van de Wet milieubeheer.”

Zoals in bovenvermelde uitspraak is ook ten aanzien van het beoordelingsbesluit in onderhavig bestemmingsplan slechts verwezen naar de uitgevoerde (sectorale) milieuonderzoeken zoals opgenomen in de toelichting bij het bestemmingsplan. In de motivering van het beoordelingsbesluit wordt niet verwezen naar de relevante criteria zoals genoemd in bijlage III bij de m.e.r.-richtlijn. De conclusie luidt daarom dat het beoordelingsbesluit niet voldoet aan de in de wet gestelde eisen, maar het besluit ligt er wel. Het besluit dient dus slechts beter gemotiveerd te worden.

De vraag die vervolgens rijst is of de milieuonderzoeken die aan het bestemmingsplan ten grondslag liggen, voldoen aan de vereisten van een vormvrije m.e.r.-beoordeling. De criteria waar de vormvrije m.e.r. aan moet voldoen, staan vermeld in bijlage III bij de m.e.r.-richtlijn. Het gaat kortgezegd om de kenmerken van het project, kenmerken van de plaats van het project en kenmerken van het potentiële effect van het project. Het is niet eenvoudig uit de toelichting op het bestemmingsplan op te maken of alle criteria uit bijlage III bij de m.e.r.-richtlijn zijn getoetst en of het daarmee voldoet aan de vereisten van een vormvrije m.e.r.-beoordeling. Indien daarover zekerheid verkregen wil worden, verdient het aanbeveling een oordeel te vragen van een hierin gespecialiseerd bedrijf.

Bevoegd gezag

Inzake het nemen van de m.e.r.-beoordelingsbeslissing is de gemeenteraad het bevoegd gezag, omdat deze het bestemmingsplan vaststelt. Echter is in de Wm (zie m.n. art. 7.1, vierde lid) aangegeven, dat onder bevoegd gezag verstaan wordt het bestuursorgaan dat bevoegd is tot het voorbereiden dan wel vaststellen van een plan of een besluit. Een plan of besluit moet hier worden gelezen als het ruimtelijk instrument dat de activiteit/project mogelijk maakt, zie art. 7.1, vierde lid Wet milieubeheer (doorgaans een bestemmingsplan of omgevingsvergunning). Bij bestemmingsplannen is het college het bestuursorgaan dat bevoegd is tot het voorbereiden ervan. In dat kader kan ook het college de m.e.r.-beoordelingsbeslissing nemen. Dit wordt bevestigd in de uitspraak van de Afdeling van 26 september 2018 ([ECLI:NL:RVS:2018:3131](#), r.o. 3.4):

"Niet in geschil is dat voor het plan, dat voorziet in een stedelijk ontwikkelingsproject, een vormvrije m.e.r.-beoordeling is vereist. De gemeente is de initiatiefnemer van dat project. Het college is bevoegd het (ontwerp)plan voor te bereiden en de raad is bevoegd het plan vast te stellen. De Afdeling overweegt dat onder deze omstandigheden zowel het college als de raad op grond van artikel 7.1, vierde lid, van de Wet milieubeheer bevoegd waren om het m.e.r.-beoordelingsbesluit als bedoeld in artikel 7.19, eerste lid, te nemen."

Daarnaast rijst de vraag wie verantwoordelijk is voor de vormvrije m.e.r.-beoordeling die aan het m.e.r.-beoordelingsbesluit ten grondslag ligt. De vaststelling van een bestemmingsplan is een ambtshalve te nemen besluit of een besluit op aanvraag. Wanneer het een besluit op aanvraag betreft, is het de verantwoordelijkheid van de aanvrager (in dit geval de projectontwikkelaar) om een vormvrije m.e.r.-beoordeling aan te leveren. Het bestemmingsplan is in dit geval opgesteld op initiatief en verzoek van de projectontwikkelaar, al was dit niet via een officiële OLO-aanvraag. Het college c.q. de raad blijft eindverantwoordelijk voor de vormvrije m.e.r.-beoordeling (het college c.q. de raad is zoals hierboven is geconcludeerd ook verantwoordelijk voor het m.e.r.-beoordelingsbesluit), maar het ligt voor de

hand dat in dit geval de projectontwikkelaar zorgt voor aanlevering van de vormvrije m.e.r.-beoordeling (indien nog nodig).

Passeren gebrek

Zoals gezegd moet het bevoegd gezag in een zo vroeg mogelijk stadium een beoordelingsbesluit nemen. Onder een zo vroeg mogelijk stadium wordt ingevolge artikel 7.19, tweede lid, van de Wm verstaan het stadium voorafgaand aan de terinzagelegging van het ontwerp-besluit. In onderhavig geval heeft het ontwerpbestemmingsplan reeds ter inzage gelegen (van 16 mei tot en met 26 juni 2019).

De toelichting op het bestemmingsplan bevat reeds een m.e.r.-beoordelingsbesluit. Het gebrek is echter dat deze niet voldoende is gemotiveerd. De motivering kan bij vaststelling van het bestemmingsplan worden gerepareerd. Het ligt voor de hand dat, nu het bestuursrecht geen grondenfuik kent, de belanghebbenden door de reparatie niet in hun belangen worden geschaad. Dat de belanghebbenden tegen het bestemmingsplan 'Middenweg – Ouderkerk aan de Amstel' slechts gronden met betrekking tot het PAS hebben aangevoerd in hun zienswijze (zoals wij hebben begrepen), staat er niet aan in de weg dat zij in beroep ook gronden tegen het m.e.r.-beoordelingsbesluit kunnen aanvoeren.

Ook is het niet aannemelijk dat andere belanghebbenden in hun belangen zijn geschaad door het gebrek, nu zij geen zienswijze hebben ingediend tegen het ontwerpbestemmingsplan waarin wel reeds een m.e.r.-beoordelingsbesluit was opgenomen (maar die niet voldeed aan de daarvoor vereiste criteria).

Conclusie

In de eerste plaats is niet uitgesloten dat het project voor de woningbouw aan de Middenweg kan worden gekwalificeerd als een stedelijk ontwikkelingsproject. Wij hebben vernomen dat ongeacht de conclusie of het wel of niet een stedelijk ontwikkelingsproject zou kunnen zijn, ervoor is gekozen om toch te willen voldoen aan de wettelijke vereisten voor een stedelijk ontwikkelingsproject, namelijk het maken van een vormvrije m.e.r.-beoordeling en het nemen van een m.e.r.-beoordelingsbesluit.

De toelichting op het bestemmingsplan bevat reeds een m.e.r.-beoordelingsbesluit, maar die voldoet niet aan de vereiste onderbouwing. De onderbouwing dient de relevante criteria uit bijlage III van de m.e.r.-richtlijn te bevatten. De onderbouwing kan bij vaststelling van het bestemmingsplan worden gerepareerd.

Eerst zal echter nagegaan moeten worden of de milieuonderzoeken die aan het bestemmingsplan ten grondslag liggen voldoen aan deze criteria (oftewel, kunnen deze onderzoeken worden gekwalificeerd als een vormvrije m.e.r.-beoordeling?), waarna het besluit nader kan worden gemotiveerd en het bestemmingsplan kan worden vastgesteld.